

נגד ברית מילה

פול מ. פלייס (מתוך: Mothering - חורף 1997)

The Case Against Circumcision. Paul M. Fleiss, MD. Mothering 85, Winter 1997.

תרגום: רני כשר

למדינות המערב אין שום מסורת של ברית מילה. בעבר, התפשטות היוונים והרומאים הביאו את המערב במגע קרוב עם המזרח התיכון, שם חלק מהתרבויות סימנו את בניהם ע"י ברית מילה או הטלת מום מיני אחר. כדי להגן על ילדים אלו, העבירו היוונים והרומאים חוקים כנגד המילה. במהלך השנים הבאות, הכנסייה הקתולית העבירה חוקים דומים רבים אחרים.

המילה בארה"ב החלה בזמן ההיסטוריה כנגד האוננות, בתקופה הויקטוריאנית, כאשר כמה רופאים אמריקאים מלו ילדים כעונש על כך שאוננו. הרופאים של התקופה הויקטוריאנית ידעו היטב שהמילה מערטלת את הפין, מבטלת את רגישותו, ומטילה בו מום. בכל זאת, תוך זמן קצר הם החלו לטעון שהמילה מרפאה אפילפסיה, עוויתות, שיתוק, מחלת הפיל, שחפת, אקזמה, הרטבת-לילה, "מחלת חיבור ברכיים", אי-שליטה בסוגרים, טחורים, חלומות-רטובים, בקע-מפשעתי, כאבי-ראש, עצבנות, היסטריה, ליקוי ראייה, אידיטיזם, פיגור שכלי, וטירוף.

למעשה, אף ניתוח בהיסטוריה הרפואית, לא נחשב כמרפא או מונע כל-כך הרבה מחלות, כמו המילה. עד שנות השבעים, עדין היה ספר רפואה מוביל בתחומו, אשר המליץ על מילה כשגרה למניעת אוננות. המניע האנטי מיני הקשור בנייתו הכללית חיתוך חלק מאיבר המין, הינו מובן וברור.

בארה"ב, לאחר מלחמת העולם הראשונה, החלו לערוך מילה לכל התינוקות שנולדו בבתי החולים, וזאת ללא ההתייעצות עם הוריהם. באותה עת אף התחילו להתייחס ללידה כאל אירוע פתולוגי או רפואי, וכן החלו לעודד להפסיק להיניק. רק בשנות השבעים החלו לחוקק בארה"ב חוקים, המורים לבתי החולים לקבל אישור ההורים על ביצוע ברית מילה בילדיהם. במשך הזמן התחלפו המניעים הרפואיים שעומדים מאחורי המילה. היום מדברים על סרטן ועל מחלות מין מדבקות. אולם, יגיע היום וגם סיבות אלו תחלופנה, ואז תופענה חדשות.

אילו המניעים היו רפואיים בלבד, סביר להניח שהמילה הרפואית היתה נעלמת מן העולם מזמן, ביחד עם העלוקות, קידוח הגולגולת והסירוס. אולם, ברור שקודם כל מופיע המניע למילה. הסיבות מופיעות לאחר מכן.

מיליוני שנה של אבולוציה, הביאו את גוף האדם למודל של עידון, הידור ויעילות, כשלכל איבר יש תפקוד ומטרה ברורה ומדויקת. האבולוציה הביאה לידי כך שאברי המין של היונקים יהיו מכוסים, מוגנים ושמורים ע"י העורלה. כל אדם נורמלי נולד עם עורלה. אצל נשים, ה"עורלה" מגינה על הדגדגן. אצל הגברים על העטרה של הפין. לכן, העורלה היא איבר הכרחי וחשוב במיניות של האדם.

לידה של תינוק חדש אמורה להיות אירוע משמח. אולם, הורים רבים בארה"ב, כאשר נולד להם תינוק זכר, "נאלצים" (מתוקף צו חברתי), למסור את בניהם לאדם בלתי ידוע, אשר, מאחורי פרגוד, מפשיט את ילדם וחותר לו את העורלה. תעשיית המילה בארה"ב מגלגלת מיליוני דולר בשנה. ההורים אינם מקבלים מידע עדכני ונכון. אף אחד אינו מדבר על התיפקוד של העורלה, מפחידים את ההורים במחלות שונות, ומשכנעים אותם שלמעשה, העורלה אינה משמשת לדבר, והמילה היא חלק מהחיים.

מהי העורלה?

העורלה היא איבר רגיש למגע, מותאם לתפקידו בדייקנות, ויחיד במינו ובתיפקודו. אין אף איבר בגוף המתפקד כמו העורלה. בהיותה התארכות מותאמת של העור החיצוני של הפין, העורלה מכסה את העטרה של הפין, בשכבה כפולה של עור. למעשה, 80% מסך כל העור של הפין, נמצא בעורלה. לפחות 25% מאורכו של הפין הרפוי, הוא למעשה עורלה. היא מכוסה בשכבה דקה של שרירים חלקים, העשויים מסיבים אורכיים. שרירים אלו מסובבים סביב עצמם, ויוצרים מעין שריר סוגר, אשר משמש להגנה מושלמת על צינור השתן בפני זיהומים מכל סוג שהוא.

כמו שכבת העור הפנימית של העפעפיים, או השכבה הפנימית של הלחיים, גם העורלה מכילה קרום רירי. שכבה רירית זו מחולקת לשני אזורים ברורים: אזור הריר הרך, ואזור הריר הקשה. האזור הרך הוא זה שבא במגע עם העטרה של הפין, ומכיל בלוטות תלך חיצוניות, אשר מפרישות תחליבים וחומרי סיכה, וכן נוגדנים. בלוטות דומות קיימות גם בעפעפיים וגם בלחיים.

קרוב לאזור הרירי הרך, ומיד מאחורי השפה של העורלה, נמצא האזור הרירי הקשה. אזור זה, הרגיש למגע באופן יוצא דופן, מכיל כעין רצועות רוחב, בדומה לרצועות האלסטיות אשר בחלק העליון של הגרביים. רצועות אלו מאפשרות לשפתי העורלה להיפתח, ולעורלה להתגלגל מעל העטרה אחורנית, תוך כדי חשיפת העטרה. האזור הרירי הקשה נותן לעורלה את הצורה האופיינית ההולכת וצרה כלפי הקצה.

בחלק הפנימי של העטרה, נקודת הקצה של העטרה משוכה במקצת לקראת הפתח, ויוצרת קרום הדומה למעין רצועה רוחבית (קרום בעל אופי דומה הוא זה שמחבר את הלשון לרצפת הפה). קרום זה הוא המאפשר לעורלה לחזור למקומה הרגיל לאחר שהיתה משוכה לאחור.

הסגה לאחור של העורלה

בזמן הלידה, העורלה צמודה בדרך כלל לעטרה, כמו שציפורן צמודה לאצבע. עם ההתבגרות, כאשר הפין יגמור את התפתחותו, העורלה תיפרד מהעטרה. הפרדה זו קוראת בזמנה היא, בדיוק כמו שפרח הורד נפתח מתוך הניצן ומתחיל לתת את ריחו. ובדיוק כמו שלא נפתח ניצן הורד כדי להנות מריחו, כך אין שום סיבה לנסות להפריד בין העורלה לעטרת הפין לפני שהגיע הזמן.

גם אם העורלה נפרדת מהעטרה עוד בזמן הילדות, בדרך כלל העורלה מכסה את העטרה כך שנשאר מקום להטיל שתן בלבד. בצורה כזו מגינה העורלה על העטרה בפני חשיפה מוקדמת מידי לסביבה החיצונית.

הפין מתפתח באופן טבעי בעת ההתבגרות. בסופו של דבר, הילד יגלה באופן מופלא שהעורלה יכולה להימשך לאחור ולהיפרד מהפין. אין שום סיבה שההורים, רופאים או כל מטפל אחר, ימשוך את העורלה לאחור. דבר זה אמור להיעשות ע"י הילד בלבד, וזאת רק כאשר הגיע זמנה של העורלה להימשך לאחור ולהיפרד מהעטרה.

כל הורה צריך לדאוג כאשר מישוהו מנסה למשוך את עורלת בנו לאחור. דאגה גדולה יותר צריכה להיות כאשר מישוהו מנסה לחתוך את העורלה.

לעורלה שימושים שונים, מהם רפואיים (למחקר), ומהם מסחריים (ליצירת רקמות שונות), ושוק העורלות (כחומר גלם) מקיף מיליוני דולר בשנה (בארה"ב).

מהם תפקידי העורלה?

לעורלה מספר תפקידים תחושתיים הגנתיים ומיניים.

הגנה. בדיוק כמו שהעפעפיים מגינות על העיניים, העורלה מגינה על העטרה ושומרת על שטח הפנים שלה רך, לח, ורגיש. בנוסף היא שומרת על טמפרטורה אופטימלית, pH מתאים, וניקיון. לעטרה עצמה אין כל בלוטות תלב, המייצרות את החלב, או השמן, אשר משמן את גופנו. העורלה היא זו המייצרת את החלב אשר מגן על העטרה ושומר על בריאותה.

הגנה חיסונית. הקרום הרירי, אשר מכסה את כל פתחי הגוף, הינו ההגנה החיסונית הראשונית של הגוף. בלוטות שנמצאות בעורלה מייצרות חומרים בעלי תכונות אנטיביוטיות (נגד חיידקים) ואנטי ויראליות (נגד נגיפים), כגון ליזוזימים. חומרים כאלו נמצאים גם בדמעות, וגם בחלב-אם. תאי לנגרנס אפיטיליאליים, גם הם חלק מהמערכת החיסונית הנמצאת בתוך השכבה הרירית אשר העורלה מפרישה, והמגינה בפני זיהומים.

רגישות גבוהה. העורלה רגישה כמו קצה האצבע או השפתיים. היא מכילה מגוון גדול יותר, וריכוז גבוה יותר, של קולטנים עצביים מיוחדים, וזאת הרבה יותר מכל חלק אחר בפין. קצוות עצבים אלו יכולים לקבל תחושה של שינוי טמפרטורה, תנועה, ומרקם.

כיסוי בזמן זקפה. כאשר הפין מזדקף, הפין נעשה עבה יותר וארוך יותר. העורלה הדו-שכבתית מספקת את העור הנדרש כדי להתאים לאיבר הגדל, ולאפשר לעור הפין להחליק בחופשיות, בצורה חלקה ומהנה לאורך הפין כולה עד לעטרה.

תפקוד מיני לסיפוק עצמי. השכבה הכפולה של העורלה יכולה להתקפל עד כמעט בסיס הפין, וחזרה עד העטרה. מרחב התנועה הגדול הזה הוא המנגנון בעזרתו מפעילים הפין, ה"פרנולוס" והעטרה את המנגנון האורגזמי.

תפקוד מיני בזמן יחסי מין. אחד התפקידים המיניים של העורלה הוא להבטיח תנועה חלקה ועדינה בין החלקים הריריים של שני בני הזוג. העורלה מאפשרת לפין לנוע קדימה ואחורה בתוך הנרתיק ע"י מגע בלתי מחוספס בין העורלה והפין, וכך הנקבה מעוררת ע"י לחץ ולא ע"י חיכוך בלבד, כמו במקרה שהעורלה חסרה.

העורלה המסתירה את הפין מהווה כעין מעטפת היוצרת אינטימיות, בהפיכתה את העטרה לאיבר מוסתר. החוויה המינית מוגברת כאשר העורלה מתקפלת לאחור, ומאפשרת לאיבר ה"פנימי" של הזכר, העטרה, לפגוש את האיבר הפנימי של הנקבה, הדגדגן, רגע של אינטימיות ויפוי.

לעורלה עשויים להיות תפקידים נוספים שעדיין לא התגלו או הובנו. מדענים באירופה גילו לאחרונה תאי קולטנים של אסטרוגן בשכבה האפידרמלית הבסיסית של העורלה. חוקרים מאוניברסיטת מנצ'סטר גילו שהעורלה האנושית מכילה בלוטות אפוקריניות. בלוטות אלו מייצרות פרומונים, שהם "מוסרי הודעות כימיות" של הטבע. מחקרים נוספים צריכים להיערך כדי להבין טוב יותר ממצאים חדשים אלו, אשר יאירו אולי באור נוסף על חשיבותה של העורלה.

איך שומרים על העורלה?

הפין, באופן טבעי, אינו זקוק לשום טיפול. העורלה של הילד מתנקה בעצמה, בדיוק כמו העפעפיים. מאותה סיבה שלא מומלץ להרים את העפעפיים ולשטוף את גלגל העין, אין זה מומלץ לקפל את העורלה של הילד ולשטוף את העטרה. השהיה בתוך מים בזמן האמבטיה זה כל מה שצריך כדי לשמור על הפין הבלתי נימול נקי.

החומר המשחתי הלבן שמתחת לעורלת הילד קרוי סִמְגֵמָה (smegma). זהו כנראה החומר הכי פחות מובן, אשר ניתנו לו הכי הרבה תכונות שליליות, ללא שום צידוק.

הסמגמה היא חומר נקי, לא מלוכלך, והיא חשובה והכרחית. היא שומרת על העטרה שתהיה לחה וחלקה, ומספקת לפין חומרים אנטי-בקטריאליים ואנטי-ויראליים, כך ששומרת עליו שיהיה בריא. כל היונקים מייצרים סמגמה. דר' תומאס ג'י. ריטר הגדיר את חשיבותה של הסמגמה כך: "ממלכת החיות היתה כנראה מתקשה להתקיים ללא הסמגמה".

המחקרים מלמדים שכדאי לא להשתמש בסבון כדי לנקות את העטרה שמתחת לעורלה. קיפול העורלה של התינוק, וניקוי הסמגמה ע"י סבון הורסים את העולם העשיר של החיידקים שקיימים מתחת לעורלה, וחושפים אותו להתקפה של חיידקים אחרים שעלולים לגרום לגירוד ולזיהום.

הדרך הטובה ביותר להגן על הפין הבלתי נימול של הילד הוא פשוט... לא לעשות כלום. כאשר הילד מתבגר, הוא יכול לקפל את העורלה ולשטוף את העטרה במים פושרים, על פי רצונותיו.

עד כמה ברית מילה נפוצה?

מילה כמעט ולא ידועה באירופה, דרום-אמריקה, ומדינות לא מוסלמיות באסיה. למעשה, רק 10 עד 15 אחוז מהגברים בעולם נימולים. רוב הנימולים הם מוסלמים. אחוז ברית המילה שנעשית לילודים בארצות הברית ירדה ל-34.2%. זהו אחוז נמוך, ונשמע נמוך עוד יותר למי שנולד בזמן המלחמה הקרה, אז 90% מהילודים נימולו מטעמים רפואיים בארה"ב, וזאת עם או בלי הסכמת הוריהם.

במה ברית המילה מזיקה?

הויכוח הרפואי בקשר ל"תועלת הבריאותית לכאורה" של המילה ממוקדת לעיתים רחוקות בלבד בתוצאות האמיתיות של המעשה.

המילה מערטלת. בהתחשב בכמות העור שנחתכת, המילה שודדת מהזכר כ-80% מעור הפין שלו. בהתחשב באורך העורלה, חיתוכה מוריד לפחות 25% מאורך הפין. מחקרים אנטומיים זהירים הראו שהמילה חותכת כמעט מטר של ורידים, עורקים ונימים. יותר מ-700 מ' של סיבי עצב, ויותר מ-20,000 קצוות עצבים. השרירים שבעורלה, בלוטות, הקרום הרירי והרקמה האפיטיליאלית, כולם נהרסים גם-כן.

המילה מבטלת רגישות. כריתת העורלה משמעותה הסרת כל מערך העצבים וקצוות העצבים בעורלה עצמה. כמעט תמיד הורסת המילה גם את הקרום הרירי שבבסיס העורלה. איבוד העורלה המגינה מבטלת גם את רגישות העטרה. בשל העובדה שהעטרה חשופה עתה לחיכוך, העור החיצוני שלה מתקשה ומתייבש. קצוות העצבים שבעטרה, אשר בפין הבלתי נימול נמצאים מתחת לשכבה הרירית, נקברים עתה מתחת לעור הקשה, ומאבדים את רגישות העטרה. העטרה מקבלת צבע דהה ואפור, ומראה נוקשה.

המילה מטילה מום. בשל הכריתה של כל-כך הרבה עור של הפין באופן מוחלט, העור הנותר אינו יכול לנוע בחופשיות מעל העטרה ומעל הפין עצמו. איבוד זה של תנועה הורס לחלוטין את המכניזם של התעוררות העטרה. כאשר הפין הנימול מזדקף, העור הנותר, שאינו יכול להימתח כמו שצריך, נעשה כל-כך הדוק, עד כדי כך שכמעט שאין מספיק עור לעטוף את הפין הזקוף. שיער מבסיס הפין מכסה חלק מהפין, במקום שברך כלל אין שיער. החלק הנותר מהעור שליד העורלה אינו מכיל יותר בלוטות חלב, וכך אין אפשרות להגן על העטרה, והעור היבש נוטה להיסדק ולדמם.

המילה משנה צורה. המילה גורמת לשינוי משמעותי בצורתו של הפין. היא גורמת להדגשה קבועה של העטרה, אשר באופן טבעי הינה איבר מוסתר. בגלל העובדה שבזמן המילה בדרך כלל העור נתלש מבסיסו, לעיתים נותרים חלקי עור אשר תלויים בבסיס העטרה, ויוצרים מעין גושים בלתי מסודרים. בהתאם לכמות העור שהוסרה, הפין מקבל לפעמים דפורמציה, הוא מתעקם, ובזמן הזדקפותו מושך העור לפעמים את הפין לכיוון הבטן, דבר שגורם לפין להתקצר ולעיתים (במקרים פתולוגיים) לקבור אותו לגמרי.

המילה משבשת את מחזור הדם. בעקבות הסרת כמות גדולה של עור המכיל הרבה ורידים ונימים, משבשת המילה את תנועת הדם מסביב לפין. במקרים פתולוגיים, בעקבות מילה לא נכונה, גורם הדבר להפרעות בהפרשת השתן (meatal stenosis), ונדרש ניתוח לתיקון המצב. תופעה זו כמעט ואינה מופיעה אצל ילדים שאינם נימולים. תופעה נוספת שעוללה להיגרם מהמילה היא הצטברות נוזלי לימפה בשארית העור שבבסיס העטרה, גם זאת בעקבות הסרת צינורות לימפה בזמן כריתת העורלה.

המילה מזיקה להתפתחות המוח. מחקרים שנערכו לאחרונה מצביעים על-כך שלמילה יש השפעה ארוכת טווח על התפתחות המוח, באופן הפועל לרעה בהתפתחות המרכזים התפיסתיים שבמוח. לילדים נימולים יש סף נמוך יותר של כאב מאשר לילדות וילדים בלתי נימולים. דר' גיימס פרסקוט מציע, שהמילה עלולה לגרום לרמות עמוקות יותר של פגיעה עצבית גם-כן.

המילה אינה היגיינית ואינה בריאה. אחד המיתוסים השכיחים ביותר בקשר למילה הוא שהיא מאפשרת ניקיון טוב יותר של הפין. דבר זה אינו נכון. עיניים ללא עפעפיים לא יהיו נקיות יותר, כך גם פין ללא עורלה. החשיפה הקבועה של העטרה גורמת לה להתלכלך יותר ולהתחכך יותר, וגורמת בכך לפין להיות, למעשה, מלוכלך יותר. החשיפה של צינור השתן חושפת אותו לזיהום חיידקי ווירלי, יותר מאשר אילו היה מוגן ע"י העורלה.

בזמן המילה, העורלה נתלשת למעשה מהעטרה (משום שבאופן טבעי ההפרדה בין העורלה לעטרה נעשית בגיל מאוחר הרבה יותר), וכך חושפת שטח גדול של עטרה פצוע וחשוף, שעלול להזדהה בקלות. גם לאחר שהאזור נרפא, העטרה הבלתי מוגנת והרגישה, חשופה לשאריות של שתן, צואה, חומרים כימיים הנמצאים בחיתולים חד-פעמיים, ושאר מזהמים. נשים בנות זוג של גברים נימולים אינן מדווחות על שכיחות נמוכה יותר של סרטן צוואר הרחם, והמילה גם אינה מונעת סרטן הפין. מחקר שנערך לאחרונה הראה ששכיחות סרטן הפין בקרב תושבי ארה"ב גבוהה מזה שבדנמרק, שם מלבד מהגרים מהמזרח התיכון, לא מבצעים כמעט ברית-מילה. למעשה, כדאי היה לבדוק שמא מילה מעלה את הסבירות ללקות בסרטן הפין.

מילה אינה מונעת הדבקות או העברה של מחלות מין מידבקות. למעשה, שכיחות הגברים הנימולים הפעילים מינית היא הגבוהה ביותר בכל מדינות המערב, ושכיחות מחלות המין המידבקות, כולל איידס, היא הגבוהה ביותר גם-כן. מחקרים שנערכו תוך הקפדה על ביקורת הראו שהגבר האמריקאי הנימול חשוף הרבה יותר לסיכונים של מחלות מין חיידקיות או ויראליות, ובעיקר זיבה (גונוריאה), non-gonoccal urethritis, וירוס הגורם ליבלות (human papilloma virus), וכלמידיה.

מילה היא תמיד מסוכנת. למילה תמיד סיכון לתוצאות חמורות, ואפילו טרגיות. אחוז הסיבוכים הוא 1 ל-500. הסיבוכים כוללים שטף דם בלתי ניתן לעצירה, וזיהום קשה. קיימים הרבה מקרים מדווחים לנמק בעקבות מילה. חיידקים פתוגניים כגון סטפילוקוקוס, פרוטיאוס, פסיאודומונס, קוליפורמיס אחרים, ואפילו שחפת, וכל אלו עלולים אף לגרום למוות.

הזיהומים הללו קורים בשל הפצע שנגרם בעת המילה, ולא בגלל נטייה מוקדמת של הילד. מאמרים רפואיים מדווחים על מקרים רבים בהם נפגעת גם העטרה, בנוסף על העורלה עצמה. מקרים אחרים מדווחים בהם הפין של תינוק שנימול ללא הרדמה, נשרף כולו בעקבות שימוש ב"אקדח חשמלי". בכמה מקרים גדלו ילדים אלו כבנות, ורק כשהתבגרו הסתבר להם שהם היו זכרים מלכתחילה, ובעקבות תאונה בעת ברית המילה, הם "הפכו" לבנות.

שיעור מקרי המוות בעקבות ברית מילה מגיע ל-1 לחצי מיליון.

המילה מזיקה לאימהות. מחקרים מדעיים הראו שוב ושוב, שהמילה מזיקה להתפתחות ההתנהגותית של הילד. מחקרים שנערכו בבית הספר לרפואה שבאוניברסיטת קולורדו, הראו שלאחר המילה ישן התינוק בשינה לא שקטה הנקראת REM (המאופיינת ע"י תזוזות מהירות של העין - rapid eye movement). בעקבות הכאב הבלתי נסבל שהתינוקות עוברים, הם נכנסים לשינה שהיא חצי קומה, שנמשכת ימים ואף שבועות.

מחקרים אחרים הוכיחו שהמילה מפריעה לקשר שבין האם והתינוק, דווקא בתקופה שקשר זה חשוב כל-כך. מחקרים אחרים הראו שהמילה מפריעה לשגרת האכילה של התינוק. במחקר שנערך בביה"ס לרפואה באוניברסיטת וושינגטון, רוב התינוקות לא ינקו מיד לאחר המילה, וכן לא הביטו בעיני אמם.

המילה מפירה את זכויות המטופל וזכויות האדם. לאף אחד אין את הזכות לחתוך למישהו חלק מאברי המין שלו, ללא אישור מפורש ממנו, לאחר שהבין לחלוטין את משמעות פעולה זו. היות שזהו תינוק אשר ישא בתוצאות, הרי שהמילה פוגעת בזכויותיו הן לסרב לטיפול, והן לחפש דרכים אלטרנטיביות. ב-1995, הצהירה הועדה לביו-אטיקה של האקדמיה האמריקאית לרפואה, שרק מטופל מתאים או מוכשר לכך, יוכל להביע את הסכמתו או אי-הסכמתו לטיפול כלשהו. ברור שהתינוק צעיר מידי לתת הסכמה כזו, ויש להגן עליו מפני כל אחד שינצל את פגיעותו. ההסכמה של הורים יכולה לבוא רק במקרים בהם מדובר בצורך רפואי מידי, כמו מחלה, טראומה או דפורמציה.

הפין האנושי, בהיותו נורמלי, אינו נופל באף אחד מהצרכים האלו.

רופאים חייבים לסרב לבצע מילה. הם צריכים גם לשכנע הורים, אשר בשל בורות או ידע מועטה, מבקשים לבצע בבנם מילה. הרופאים חייבים להגן על האינטרסים של הילד, ולמנוע ככל יכולתם ביצוע של ניתוח בלתי נחוץ, אשר הילד לעולם לא היה בוחר לעבור אותו מרצונו.

היגיון בריא

להיות בלתי-נימול, כמו שהטבע התכוון, זה הכי טוב. רוב הגברים אשר ניתנת להם האפשרות, אינם נימולים ואינם מאבדים מרצונם את העורלה, כפי שהם שומרים על כל איבר אחר בגופם. הורים באירופה ובארצות הלא-מוסלמיות של אסיה, לא חושבים על חיתוך כלשהו באיבר המין של בנם, כפי שהם לא חושבים על חיתוך של אוזנו, למשל. כיבוד זכויותיו של ילד לשמור על איבר מינו שלם, הוא נורמלי וטבעי. זוהי השמרנות במלוא מובן המילה.

ההתייחסות של אב נימול, לגבי מילה של בנו, כולל הרגשות המעורבים הקשורים בכך שהוא עצמו נפגע מכך, צריכה להיות מטופלת ע"י פסיכולוגים או ייעוץ אחר. על האם להגן על בנה, להזמין את בעלה לעזור לה, ולתת לו להביע את רגשותיו השליליים בקשר לכך. רוב ההורים רוצים רק את הטוב לילדיהם. הורים חכמים ישמעו לקול ליבם, ויסמכו על האינסטינקטים שלהם לשמור על ילדיהם לבל יאונה להם כל רע. ניסיון הדורות מראה שתינוקות מקבלים את הטוב ביותר כאשר הם מטופלים בהבנה, הערכה, עדינות, אהבה, קבלה, וקרבה. חיתוך העורלה של התינוק אינו עולה בקנה אחד עם אף אחד מהללו.

ברית המילה פוצעת ופוגעת בתינוק, וכן באדם אשר יעשה מתינוק זה. הורים אשר מכבדים את בנם כשלמות, ינחילו לו את זכויות לידתו - גופו, ביופי ובשלמות כפי שהוא.